

wäga kuulsaks töusnud, ega ole wõera maade rahval kusfil koledama hirmutawa tonti, kui Wene kassala nimi, ehk kül meie kassakad rabu aéal wäga wagasel kõmbel kodu omas külades elavad. Ka ühe Prantsuse ja Inglis sõbewägi pidi nüüd hädaõombel karde- tud kassakatega tutwustama. Mitu suuttsugu rahwa poega oleks ennemine ühe kauni osa omast varast äratasutanud, kui tal wõimalik oleks olnud, se läbi kassalate ligemast sõbrusest ennast peasta. Meie kassakad tegid ka siin oma kardetatva kuulsa nimele auu; kui palumata wõerad olid nad igaskohas varmalt platsis, kus midagi ripakille eli jäänud. Nõnda ärritasid nemad mõne forra waenlast otsekui nalja päärist, aga enne kui waenlased neile waštapanemist jõudsid tallitada, olid kassakad kui lendawad linnud nende silmaست kaudunud. Ühes kohas wõtsid nemad waenlaste käast moona-koormaid, sõavara ja muud ripakille jäänud asju; teises paigas jälle mõne tropiske mehi ja hobusid wang, mis kogemata teistest eemale viibinud, ehk natuse teelt olid eksinud. Kust nad nii kiirest wälja tuliwad, ehk kuhu nad ühekorraga jälle wausid: se näitas mõnele kui mõistatus. Warem kui walwul waenlaste film kušfilt hädaohtu nägi, olid lennukad hobulinud äkitelt nende fallal, otsekui üks tuulest mahapuistetud erilase-pesa. Kassakad wõtsid moona-koormad meestega seltsis wang, ja paari filmapilgu päärist oli koht jälle kui pühitud. Waenlastel oleks ees ja taga filmi pidand olema, aga ei tea, kas siiski kassalate kūfist igakord oleks wõinud peasta.

Mõne pääwa päärist oli Wene wägi natuke lisatoeks saanud, fa Ulma jõe ligidal kauni mõnuusa loha leidnud, kus waštahakamine wõimalik näitis. Siin sütis siis 8mal Mihlli kuu pääral 1854 esimene werine lahing põlema.

Kastasaad, wõib olla ehk aasta-tuhanded olid Ulma jõe laened rahulikult waiksste mögede ja kaljuliste künkaste keskelt teed uurides fõrge fallaste wahel mere poolle woolanud, ilma et suurem osa õpetub meestest ja virgud seitungi lugejad jõe nime forra oleksid kuulnud. Rabehsamal Mihlli kuul töusnud sõamässamine pidi nüüd jõe nime kuulsaks tegema ja igaweseks mälestusseks werise kirjatahtedega aeraamatuse ülespanema, seest nimetud pääwa werine surmatöö nimetati „Ulma lahingiks.“

Mõlemilt poolt, niihâsti pealetungijatest kui waštapanijatest, ilmus sel pääral wäga paljo wahwust, külma werelist aru ja surma põlgust, et seda imeks tuleb panna. Nende mehesomblikud teud oleks kül parema asja wäärt olnud kui selle, mispäärist neid siin tehti, kus tõhi uhlus ja tõrkus filmapilgul hulga riistilastel meeles nõnda olid äraseganud, et neil seda mahti ei olnud meeletuletada, kuda avaldatud wahwus fõrgemat wõidupalka ei wõinud anda: kui riistikusu päärist waenlast — Turflast — fangemaks teha. Selle osemel, et igamehe kohus oleks olnud, wana fihwtise mao päääd mahatõhuda, püüti wägise tema faela fangustada ja hambaid teritada. — Meie suur Wene Keiser oli oma truui alamatega üksnes selle,